

Uchwała Komisji habilitacyjnej

z dnia 8 kwietnia 2013 r.

w sprawie nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych

dr Tadeuszowi Kielkowskiemu

Komisja habilitacyjna działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.), § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. nr 204, poz. 1200), § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165) oraz na podstawie uchwały Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 2 października 2012 r. powołującej Komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Tadeusza Kielkowskiego podjęła w głosowaniu jawnym

jednogłośnie uchwale wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Tadeuszowi Kielkowskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo

UZASADNIENIE

I. Postępowanie habilitacyjne zostało wszczęte na wniosek dr Tadeusza Kielkowskiego z dnia 22 sierpnia 2012 r. skierowany do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, w którym wskazał Radę Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego jako jednostkę organizacyjną posiadającą uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego.

W uchwale z dnia 2 października 2012 r. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów powołała Komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Tadeusza Kielkowskiego w składzie:

Prof. dr hab. Elżbieta Ura – przewodnicząca Komisji

Prof. dr hab. Mirosław Stec – sekretarz komisji

Prof. dr hab. Tadeusz Woś – recenzent

Prof. dr hab. Jan Boć – recenzent

Prof. dr hab. Marian Zdyb – recenzent

Prof. dr hab. Jan Zimmermann – członek komisji

Dr hab. Stanisław Pieprzny, prof. Uniwersytetu Rzeszowskiego – członek komisji.

II. Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, zwanej dalej „ustawą”, stopień doktora habilitowanego może zostać nadany osobie, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Osiągnięciem tym może być dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji (art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy). Kryteria oceny dorobku naukowo-badawczego habilitanta określa § 4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165), zaś kryteria oceny dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz w zakresie współpracy międzynarodowej precyzuje § 5 powołanego rozporządzenia.

III.1. Za najważniejsze, w rozumieniu art. 16 ust. 1 ustawy, osiągnięcie naukowe Habilitanta po uzyskaniu przez niego stopnia doktora Komisja habilitacyjna uznała monografię zatytułowaną „Nabycie prawa na mocy decyzji administracyjnej”, wyd. Wolters Kluwer, Warszawa 2012 (ss. 413).

Problematyka nabycia prawa na mocy decyzji administracyjnej posiada niewątpliwie nie tylko dużą doniosłość teoretyczną, ale i praktyczną. Wprawdzie była wielokrotnie przedmiotem szczegółowych analiz doktryny, to jednak miały one charakter przyczynkarski i cząstkowy, niejednokrotnie w kontekście konkretnych stanów faktycznych. Habilitant podejmując ten temat ujął go całościowo i w szerokiej normatywnej perspektywie. A tym samym wypełnił istotną lukę w literaturze. Nie jest to wszakże prosta synteza dotychczasowych rozważań, jako że włącza on bowiem do całościowej i systemowej prezentacji własne twórcze przemyślenia. W rozprawie Autor przyporządkowuje istotną część

rozważań do zaproponowanej przez Harta konwencji takiego widzenia prawa, które opiera się na wyodrębnieniu reguł pierwotnych i wtórnych. Całościowe i zdecydowane uwzględnienie w tej monografii nowego widzenia normatywnego mechanizmu działania państwa i szczególnej terminologii nadało jej wyraźnie swoisty wyraz. Równoczesne bezbłędne dopilnowanie kompleksowej realizacji pomysłu i konsekwentne zastosowanie reżimu terminologicznego dało rezultat w postaci opracowania wielce interesującego i wprowadzającego nowe możliwości w nauce prawa administracyjnego. Te okoliczności oznaczają, że rozprawa ta stanowi istotny wkład do nauki prawa administracyjnego, przy czym jest przykładem splotu wartości, które prezentują jednocześnie pierwiastki prawa materialnego i postępowania administracyjnego.

W sferze metodologicznej Komisja akcentuje niezwykle precyzyjną precyzję w formułowaniu zasadniczych tez i logiczną argumentację na ich rzecz. Poszczególne rozdziały świadczą o bardzo dobrym warsztacie naukowym, a swoistym ukoronowaniem jego aktywności są przejrzyste przedstawione wnioski zawarte w zakończeniu rozprawy. Imponująca jest też zebrana i uwzględniona w wywodach literatura przedmiotu. Autor wielokrotnie wchodzi w spór z tezami zaprezentowanymi w doktrynie, często celnie wykazując ich nietrafność. Podkreślić należy autorską zdolność Habilitanta do dysponowania ustaleniami i swobodnego ustawiania ich relacji, co niekiedy może prowadzić jednak do trudności percepcyjnych u jednorazowego czytelnika. Równocześnie Komisja zwróciła uwagę na językową erudycję Autora. Język jego rozprawy jest dokładny, oszczędny, ale frazeologicznie bogaty, uzupełniany finezyjnymi terminami.

III.2. Na pozostały dorobek naukowy habilitanta składają się przede wszystkim: monografia zatytułowana „Sprawa administracyjna” oraz kilkanaście artykułów. Monografię tę należy potraktować jako oryginalne dzieło, mimo że nosi taki sam tytuł jak praca doktorska. Członkowie Komisji podkreślają, że książka ta, wydana kilka lat po doktoracie, zawiera wywody daleko bardziej poszerzone i pogłębione niż miało to miejsce w pracy doktorskiej. Przedmiotem rozważań jest jedno z fundamentalnych pojęć materialnego i procesowego prawa administracyjnego, używane powszechnie przez ustawodawcę i doktrynę. W Kpa jest najczęściej używanym terminem. Monografia dr T. Kielkowskiego stanowi pierwsze w literaturze polskiej całościowe opracowanie tego pojęcia. Autor przedstawia sprawę administracyjną w ujęciu modelowym i abstrakcyjnym opierając przyjętą koncepcję na charakterystyce norm materialnego prawa administracyjnego oraz prawidłowościach ich obowiązywania. Dostrzega przy tym, że istota każdej sprawy administracyjnej jest związana

ze specyficznymi cechami obowiązywania norm tego prawa, ze szczególnym sposobem uwalniania ich mocy wiążącej. A zatem sprawa administracyjna powstaje z chwilą ziszczenia się przesłanek faktycznych zawartych w hipotezie abstrakcyjnej normy prawnej podlegającej konkretyzacji za pomocą autorytatywnego aktu organu administracyjnego. Z tą chwilą między organem a przyszłym adresatem zawiązuje się stosunek administracyjnoprawny. Z tego wyprowadza trafny wniosek, że powstanie tego stosunku i sprawy administracyjnej ma charakter obiektywny i pierwotny wobec postępowania zmierzającego do jej rozstrzygnięcia. Omawiana monografia zyskała uznanie środowiska naukowego będąc bardzo często przywoływaną w piśmiennictwie. Co więcej, odniesienia do niej pojawiają się w licznych orzeczeniach sądów administracyjnych, Sądu Najwyższego, a nawet Trybunału Konstytucyjnego.

Pozostały dorobek piśmienniczy dr Tadeusza Kielkowskiego po uzyskaniu stopnia doktora liczbowo nie jest zbyt imponujący, liczy bowiem szesnaście pozycji. Jednak Komisja zdecydowanie stwierdza, że są to publikacje na bardzo wysokim poziomie merytorycznym. Wszystkie są artykułami opublikowanymi w renomowanych czasopismach prawniczych, takich jak m.in.: Państwo i Prawo, Przegląd Prawa Handlowego, Samorząd Terytorialny, Przegląd Prawa Publicznego, Przegląd Sądowy, Casus. Ich treść obejmuje cztery sfery badawcze. Pierwsza – to zagadnienia ogólnego prawa i postępowania administracyjnego, drugą stanowią zagadnienia postępowania sądowo – administracyjnego, trzecią – kwestie administracyjnych postępowań szczególnych, wreszcie ostatnią o charakterze interdyscyplinarnym – problemy wyłaniające się na styku prawa administracyjnego i cywilnego. Publikacje te mają istotny walor teoretyczny, jak również posiadają ogromne znaczenie z punktu widzenia potrzeb praktyki.

W podsumowaniu oceny tej części dorobku naukowego dr T Kielkowskiego należy stwierdzić, że cechuje ten dorobek – po pierwsze – wysoki poziom merytoryczny rozważań i tendencja do poszukiwania rozwiązań systemowych opartych na bardzo dobrej znajomości teorii prawa administracyjnego oraz – po drugie – rzadko spotykana umiejętność precyzyjnego a zarazem logicznego formułowania poglądów oraz spójna i logiczna argumentacja na ich rzecz. Zawsze są to opracowania oryginalne, nowatorskie i bardzo wartościowe z naukowego punktu widzenia.

III.3. Dr Tadeusz Kielkowski nie jest autorem ani współautorem żadnej publikacji naukowej w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR) i na liście European

Reference Index for the Humanities (ERIH; lista ta zresztą nie obejmuje w ogóle czasopism z nauk prawnych). Sumaryczny tzw. impact factor publikacji naukowych habilitanta według listy JCR wynosi zatem zero. Informacja ta nie może jednak wpływać na ocenę jego osiągnięć ani aktywności naukowej. Problematyka badawcza prawa polskiego w zakresie prawa administracyjnego nie jest bowiem przedmiotem zainteresowania czasopism ujętych w wymienionych listach. Jest to spowodowane przede wszystkim odmiennymi anglosaskich systemów prawnych w porównaniu z systemami prawnymi prawa kontynentalnego, do których zalicza się prawo polskie. Prawo polskie pozostaje pod wyraźnym wpływem rozwiązań zawartych w niemieckim systemie prawnym. Baza JCR obejmuje zaś głównie amerykańskie, brytyjskie i australijskie czasopisma naukowe. Brak istotnych związków teoretyczno-pojęciowych i doktrynalnych między systemem prawa polskiego i prawa common law powoduje, że publikacje w czasopismach z bazy JCR z zakresu dogmatyki polskiego prawa administracyjnego są niezmierną rzadkością. Dlatego kryterium to nie jest przydatne przy dokonywaniu oceny dorobku naukowego habilitantów w powyższym zakresie.

III.4. W odniesieniu do projektów badawczych i stypendiów Habilitant nie podał we wniosku ani w dołączonych do niego dokumentach, by uzyskał samodzielny grant na prowadzenie działalności badawczej, kierował międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub brał udział w takich projektach. Nie wykazał też, by uczestniczył w programach europejskich lub innych programach międzynarodowych lub krajowych, bądź kierował projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych albo recenzował projekty krajowe lub międzynarodowe.

W ostatnich kilku latach dr T. Kielkowski uczestniczył w szeregu krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, jednak sporadycznie wygłaszał na nich referaty.

Na wysoką ocenę zasługuje natomiast jego działalność w sferze dydaktyki. Jako adiunkt od 2001 r. prowadzi zajęcia dydaktyczne w wymiarze znacznie przekraczającym ustalone pensum, zarówno na kierunku prawo, jak i na kierunku administracja. Na obu kierunkach są to zajęcia z przedmiotów: postępowanie administracyjne oraz postępowanie sądownoadministracyjne prowadzone w różnych formach: wykład, ćwiczenia, seminaria magisterskie. Prowadzi też wykład specjalizacyjny Postępowanie podatkowe. Permanentnie występuje w roli recenzenta prac magisterskich.

IV. Komisja habilitacyjna uwzględniając:

1) ocenę dorobku naukowego dr Tadeusza Kielkowskiego i jego wkład w rozwój nauki prawa, w szczególności prawa administracyjnego, oraz ocenę jego aktywności naukowej dokonanej pod kątem spełnienia przesłanek określonych w art. 16 ust. 1 ustawy oraz w § 4 i 5 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r.;

2) treść autoreferatu Habilitanta i jednoznacznie pozytywne recenzje jego dorobku i aktywności naukowej, sporządzone przez recenzentów: prof. dr hab. Tadeusza Wosia, prof. dr hab. Jana Bocia, prof. dr hab. Mariana Zdyba

na podstawie art. 18a ust. 8 ustawy, po przeprowadzeniu dyskusji, postanowiła w głosowaniu jawnym jednogłośnie podjąć uchwałę, wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Tadeuszowi Kielkowskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo.

Członkowie komisji:

Prof. dr hab. Elżbieta Ura – przewodnicząca komisji

Prof. dr hab. Mirosław Stec – sekretarz komisji

Prof. dr hab. Tadeusz Woś – recenzent

Prof. dr hab. Jan Boć – recenzent

Prof. dr hab. Marian Zdyb – recenzent

Prof. dr hab. Jan Zimmermann – członek komisji.....

Dr hab. Stanisław Pieprzny, prof. Uniwersytetu Rzeszowskiego

członek komisji.....

The image shows handwritten signatures and notes corresponding to the list of commission members. The signatures are written in black ink. The notes include 'Stępek Juc' above the first signature, 'Tadeusz Woś' above the third signature, 'nieobecny - usprawiedliwiony' written across the fourth and fifth signatures, and 'Zimmermann' above the sixth signature. There is also a large, stylized signature at the bottom right of the page.